

РЕШЕНИЕ

№ 34962

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8353** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Е. Д., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. П. П., срещу решение № 2315 от 25.06.2025 г., постановено по АНД № 3341/2025 г. от Софийски районен съд, 129-и състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-003925/23.02.2024 г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция” – СДВР (ОПП-СДВР), с което на касаторката на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, като съдът изцяло възприел тезата на административнонаказващия орган, без да направи задълбочен анализ на всички събрани по делото доказателства. Касаторката изтъква, че е оказала пълно съдействие на полицейските органи при проверката, а отказът ѝ да бъде извършен тест за наркотици се основавал на нейни притеснения за фалшиво положителен тест, тъй като приемала много лекарства, поради напредналата фаза на диабет, от който страдала. Иска отмяна на обжалваното решение и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и обжалваното наказателното постановление. Претендира разноси.

Ответникът – началник група Отдел „Пътна полиция” в Столична дирекция на вътрешните работи в представени по делото писмени бележки оспорва касационната жалба като неоснователна. Счита, че решението на Софийски районен съд е правилно и моли същото да бъде

оставено в сила. Претендира разноси.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 01.02.2024 г. около 00:45 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Г. Е. Д., водач на лек автомобил „Мазда 6” с рег. [рег.номер на МПС] , е спряна за проверка от полицейски екип на 03 РУ на СДВР пред блок № 135. На Д. е направен тест за алкохол, който бил отрицателен, но при покана да даде и проба за наркотични вещества тя категорично отказала. Поради това на Д. бил издаден талон за изследване № 0174463/01.02.2024 г., в който е описано, че същата отказва да бъде тествана с Drugtest 5000 и ѝ е указано, че следва да се яви във ВМА до 45 минути от връчване на талона, за да даде биологичен материал – кръв за изследване с цел установяване употребата на наркотични вещества. Т. е връчен в 02:10 ч. на 01.02.2024 г. Д. не се явила да даде проба.

Срещу Г. Д. е съставен АУАН серия ГА № 1185067. На 06.02.2024 г. касаторката е подала възражение срещу него.

При идентична фактическа обстановка началник група ОПП - СДВР е издал обжалваното наказателно постановление № 24-4332-003925/23.02.2024 г., с което на Г. Е. Д. на основание чл.53 от ЗАНН, затова че е отказала да бъде тествана за употреба на наркотични вещества и не е изпълнила медицинско предписание за химико–токсикологично лабораторно изследване е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в законоустановените срокове и при липса на съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че ясно и по разбираем начин в съответствие с чл.42, ал.1, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН било описано нарушението, за което е била ангажирана отговорността на жалбоподателката, както и обстоятелствата, при които същото е извършено и установено. Посочени били и нарушените правни норми. Формиран е извод за доказаност на нарушението на разпоредбата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП в приложимата му редакция, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който не е участвал в пътнотранспортно произшествие и откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико–токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. За да бъде налице хипотезата на цитираната норма, следва водачът да е отказал спрямо него да бъде успешно приложен който и да е от алтернативно предвидените способности за установяване на концентрацията на алкохол или наркотични вещества в кръвта, като

отказът винаги осъществява състава на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП. В този смисъл е неоснователно възражението на касаторката за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, изразяващи се в несъбиране на поисканите от нея доказателства, а именно – записите от камерата на автомобила и бодикамерите на полицейските служители, осъществили проверката. Тези доказателства са неотнормими, тъй като по делото няма спор, че Г. Д. е отказала да бъде тествана за употребата на наркотици и техни аналози с тест на мястото на проверката, като не се е явила и за даване на кръвна проба по издадения ѝ талон за медицинско изследване. Тук е мястото да се отбележи, че районният съд е извършил правилна преценка на всички събрани по делото доказателства, в тяхната съвкупност, и в резултат на това е обосновал несъмнен извод за осъществен състав на административното нарушение.

В случая е безспорно установено, че Г. Е. Д. е отказала да бъде тествана с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози и е отказала да изпълни предписание за лабораторно изследване.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл.37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2315 от 25.06.2025 г., постановено по АНД № 3341/2025 г. от Софийски районен съд, 129-и състав.

ОСЪЖДА Г. Е. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: